

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.III.45.132/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

A felperes: BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
(felperes címe)

Felperesi jogi képviselő: Dr. Kulcsár Gábor kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: alperesi képviselő
(eljáró képviselő: Dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos,
alperesi képviselő címe)

A per tárgya: tanulmányi szerződésből eredő visszafizetési kötelezettség tárgyában indult
közszolgálati jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: felperes és alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma: Miskolci Törvényszék 103.K.701.392/2021/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 103.K.701.392/2021/5. számú végzését részben megváltoztatja, és az alperes elsőfokú perköltségét 80.000 (azaz nyolcvanezer) forintra felemeli, egyebekben azt helybenhagyja.

Az alperes másodfokú perköltségét 40.000 (azaz negyvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek által 2015. szeptember 24-én megkötött tanulmányi szerződés ... pontja úgy rendelkezett, hogy az alperes köteles a tanulmányi és vizsgakötelezettségeinek eleget tenni, valamint a ... pont alapján a felsőfokú tanulmányainak költségeit a munkáltató felperesnek visszafizetni, ha 2018. július 31-ig szakképzettséget igazoló oklevelet nem szerez. A tanulmányi szerződés 2018. november 28. napján kelt ... módosításának ... pontja szerint az alperes köteles lett volna 2019. július 31. napjáig bezárólag az alapszerződésben meghatározott szakképzettséget igazoló oklevelet megszerezni, azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes a tanulmányi szerződésből eredő visszafizetési kötelezettségére tekintettel a 2018. november 5-től 2019. augusztus 5-ig terjedő időszakban 150.000 forintot utalt a felperes részére.

[2] Az alperes szolgálati jogviszonyát a felperes 2019. augusztus 5-én megszüntette. A felperes a 2019. december 10-én kelt fizetési felszólítással 7.460.625 forint tanulmányi szerződésből eredő tartozás harminc napon belüli visszafizetésére hívta fel az alperest, aki a felszólításnak nem tett eleget. A felperes 2020. május 22-én azonnali hatályú felmondással a tanulmányi szerződést megszüntette, és ismételten felszólította az alperest a pénztartozás tizenöt napon belüli teljesítésére.

[3] A felperes 2021. szeptember 13-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 7.460.625 forint és járuléakai megfizetésére tanulmányi szerződésből és annak felmondásából eredő pénzkövetelés címén. Az alperesnek a követelés jogalapját és összegszerűségét is vitató ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.

[4] A felperes a keresetet tartalmazó iratában egyebek mellett hivatkozott a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 11. § (1) bekezdésére és a 270. § (2) bekezdésére, amelyek alapján a rendvédelmi szerv az elévülési időn belül közvetlenül a bírósághoz fordulhat igényével.

[5] Az alperes írásbeli ellenkérelmében elsődlegesen a kereset visszautasítását kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján, figyelemmel arra, hogy a közigazgatási szerv felperes a Kp. 134. § (3) bekezdésében megállapított keresetindítási határidőt elmulasztotta. Hivatkozott a Kúria Kf.III.39.482/2021/5. számú végzésére, amely tanulmányi szerződésre alapított kereseti követelés esetében az eljárást megszüntette. Másodlagosan a kereset elutasítását kérte, az abban foglaltakat érdemben vitatta. A felperes perköltség iránti igényét 373.000 forint jogtanácsosi munkadíjban és tárgyalásonként 15.000 forint készkiadásban jelölte meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, költségjegyzéket nem csatolt.

Az elsőfokú végzés

[6] Az elsőfokú bíróság a 103.K.701.392/2021/5. számú végzésével az eljárást megszüntette a Kp. 134. § (1) és (3) bekezdése, a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja, továbbá a Hszt. 11. § (1) bekezdése, a Hszt. 11. § (6) és (7) bekezdése, valamint a Hszt. 270. § (2) bekezdése alkalmazásával. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (6) bekezdése alapján kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 24.000 forint perköltséget.

[7] Rögzítette, hogy a Hszt. 270. § (2) bekezdése a Hszt. XXIV. fejezetének 110. pontjában foglaltak (a bíróság előtti jogvita) körében mindössze annyit tartalmaz, hogy a rendvédelmi szerv szolgálati viszonytal kapcsolatos igényével közvetlenül a bírósághoz fordulhat, ha a törvény a rendvédelmi szerven belüli eljárásról nem rendelkezik. Ebből következően a Hszt.-ben nincs a Kp. 134. § (3) bekezdésétől eltérő rendelkezés. Nem tekinthető ilyennek a Hszt. 11. § (1) bekezdés szerinti hároméves elévülési idő, mivel a keresetindítási és az elévülési határidő jogi természete egymástól különbözik (Kúria Kf.VII.40.518/2021/3.), eltérő azok elmulasztásának kimenthetősége, a kezdő időpontjuk, és a be nem tartásukhoz fűzött eljárásjogi következmény is (Kúria Kf.III.39.482/2021/5., Kúria Kpkf.VII.40.182/2020/3.).

[8] Kiemelte, hogy a felperes a perben érvényesített igényt megalapozó tényről legkésőbb a 2020. május 22-én kelt ismételt felszólításban foglalt határidő utolsó napját követő napon tudomást szerzett, ezáltal követelését ezen időponttól számított kilencven napon belül kellett volna előterjesztenie, azonban a felperes a határidőt elmulasztotta, igazolási kérelmet nem nyújtott be.

[9] Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján nem osztotta a felperes álláspontját, amely szerint az elévülési időn belül fordulhat bírósághoz. Hivatkozott arra, hogy a Kúria fenti határozataiban foglaltak jelen ügyben is irányadóak, a felperes követelését a Kp. 134. § (3) bekezdése szerinti határidőben érvényesíthette volna. Mindezek alapján a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az eljárást megszüntette.

[10] Az elsőfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 82. § (1) bekezdése és a 85. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte a felperest az alperes perköltségének megfizetésére azzal, hogy annak összegét a 3. § (6) bekezdése szerint mérsékelte az alperesi jogi képviselő által kifejtett tevékenységre tekintettel. Az alperes a peres eljárás során négy oldal terjedelemben terjesztett elő „védiratot”, amelyhez egy kúriai döntést csatolt, tárgyalás tartására nem került sor, amelyre figyelemmel az elsőfokú bíróság a rendelkező részben foglalt perköltséget találta a ténylegesen elvégzett jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak.

A felperes fellebbezése

[11] A felperes a fellebbezésében a végzés hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperes 15.000 forint kamarai jogtanácsosi munkadíj jogcímen történő megfizetésére kötelezését kérte.

[12] A Kp. 2. § (4) bekezdésére és a Kp. 134. § (3) bekezdésére utalással előadta, hogy álláspontja szerint a fizetési meghagyásos, önálló igényérvényesítési eljárásban a kibocsátott fizetési meghagyással szembeni ellentmondásról értesítő végzés átvételének napja minősül a tudomásra jutás napjának. Utalt arra, hogy sem a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. évi törvény (a továbbiakban: Fmhtv.), sem a Hszt. és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) nem rendelkezik a szerződésre vonatkozó igényérvényesítési vagy keresetindítási határidőről. Az Fmhtv. 3. § (1), (3) és (6) bekezdésekben foglaltakra hivatkozással kifejtette, hogy a tanulmányi szerződéssel kapcsolatos követelés fizetési meghagyás útján is érvényesíthető, a szabályok nem tartalmaznak erre korlátozást és kizárást.

[13] A fenti jogértelmezését erősítik meg álláspontja szerint a Kp. 134. § (1) bekezdésében, valamint a Kp. 131. § (7) bekezdésében foglaltak, amelyekből következően a fizetési meghagyásos eljárás nem esik a szabályozás hatálya alá, az a Kp. 134. § (4) bekezdésében meghatározott eljárási határidőtől függetlenül szabályszerűen indítható. Ez az értelmezés nem üresíti ki a Kp. 134. § (3) bekezdésének rendelkezéseit.

[14] Álláspontja szerint a tudomásszerzés időpontja a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásról szóló végzés 2021. október 4-i átvétele, ugyanis a felperes ezzel szerzett minden kétséget kizáró tudomást arról, hogy az alperes a visszafizetési kötelezettségének nem tesz eleget, és emiatt alakult perré az eljárás. A keresetét a fenti végzés átvételének napját követő 15 nappal terjesztette elő, ezért a Kp. 134. § (3) bekezdésében foglalt kilencven napos perindítási határidőt is megtartotta. Ennek bizonyítására csatolta a végzés átvételének és a kereset benyújtásának időpontját tanúsító igazolást.

[15] A felperes a fellebbezésében a Kp. 34. § b) pontja és a Pp. 131. §-a alapján az eljárás felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését kérte az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdésére hivatkozással a Kp. 134. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében. E körben hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) és (4) bekezdésére, a XXVIII. cikk (1) bekezdésére, valamint a 28. cikkre, továbbá a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (1) bekezdésére, 2. § (4) bekezdés d) pontjára, 2. § (5) bekezdés b) pontjára, valamint a 3. §-ára.

[16] A kérelem indoklásául előadta egyfelől, hogy az alaptörvény-ellenességet a fizetési meghagyásos eljárásra és a közszolgálati jogvitával kapcsolatos, a közigazgatási szerv által indított marasztalási perekre vonatkozó szabályozás fentebb ismertetett kollíziója eredményezi.

[17] Másfelől álláspontja szerint a támadott rendelkezés egyoldalúan korlátozza a perindítási jogosultságot, amellyel egyébként a kétoldalú szerződésben részes másik felet nem korlátozza. Előadta, hogy a tanulmányi szerződés a Hszt. 132. §-a alapján két egyenrangú fél által kötött szerződés, ezért alapvetően polgári és nem közigazgatási jogi alapon keletkezett a szolgálati jogviszonnyal összefüggésben jogokat és kötelezettségeket. Hivatkozott arra is a felperes, hogy a Hszt. 11. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos igény három év alatt évül el, ezért a tanulmányi szerződést érintően is három éven belül érvényesíthetné perrel az igényét, ha a Kp. 134. § (3) bekezdése nem írna elő korlátot a perindításra. A hivatásos szolgálati jogviszonyra a Hszt. tartalmaz speciális szabályozást, nem a Kp., ezért a Hszt. rendelkezése alkalmazandó az elévülés vagy egyéb igényérvényesítés vonatkozásában. Mivel sem a Hszt., sem a Kp. nem ír elő perindítási határidőt a hivatásos állomány tagjai tekintetében, így ők – a rendvédelmi szervekkel ellentétben – a tanulmányi szerződéssel kapcsolatos igényüket az elévülési szabályok szerint érvényesíthetik. Ez a szabályozás nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt rendelkezéseknek.

Az alperes fellebbezése

[18] Az alperes a fellebbezésében kizárólag a perköltség vonatkozásában kérte az ítéletet (helyesen: a végzést) megváltoztatni, és az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 186.500 forintra felemelni. Kérte továbbá a felperest 93.250 forint másodfokú perköltségben marasztalni.

[19] A bíróság a perköltséget álláspontja szerint kirívóan alacsony összegűre mérsékelte, ezért a végzés sérti a Pp. 80. §-át, a Pp. 266. § (2) bekezdését, a Pp. 346. § (5) bekezdését, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó 3. § (2) bekezdés a) pontját és (6) bekezdését.

[20] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a pert megelőzően, a fizetési meghagyásos eljárásban írásbeli észrevételt és ellentmondást készített, ezért helytelenül értelmezte és alkalmazta a mérlegelési jogát a perköltség kirívóan alacsony összegének megállapítása során.

[21] A megállapított 24.000 forint összegű perköltség a 7.460.625 forint pertárgyérték 0,32%-ának felel meg, tehát a főszabály szerinti 5%-os perköltség egytizenhatod részét teszi ki. Ilyen mértékű csökkentési lehetőség álláspontja szerint a jogszabály helyes értelmezéséből, alkalmazásából nem következik, a kifejtett jogi munkával sem áll arányban, az súlyosan értékaránytalan.

[22] Az írásbeli ellenkérelem négy oldalas terjedelme egyáltalán nem lebecsülhető, ugyanakkor nem a terjedelmet, hanem az abban tükröződő jogi munka alaposságát kell vizsgálni. Az írásbeli ellenkérelem részletesen kifejtett jogi észrevételei, valamint a bírósági gyakorlat figyelemmel kísérése alapján, azokkal egyetértve döntött az elsőfokú bíróság az eljárás megszüntetéséről. A tényleges jogtanácsosi munkavégzés körében értékelni kell a peresített követelés összecszerűségének nagyságát, mert a magasabb pertárgyérték megjelölése esetén komolyabb a jogi képviselő felelőssége, pervesztesség esetén a kockázata is. Utalt arra, hogy a jogi munka teljes elértéktelenítéséhez vezet, ha a jogszabályi minimumot, és nem a pertárgyértéket veszi főszabályként figyelembe a bíróság. Álláspontja szerint a pertárgyérték 2,5%-ának megfelelő munkadíj alatt nem lenne arányos a mérséklés, figyelembe véve a jogi képviselő alapos tevékenységét.

A felperes észrevétele

[23] A felperes az alperes fellebbezésére tett észrevételében kérte az alperes perköltség megváltoztatása iránti kérelmét elutasítani.

[24] Előadta, hogy az alperes jogi képviselője a fizetési meghagyással szemben benyújtott beadványában foglalt szakmai érvelést egy másik, jelen perrel megegyező peres eljárásban már kidolgozta, ezért a szakmai álláspontot csak át kellett emelnie erre az eljárásra.

[25] Álláspontja szerint az alperes másodfokú perköltségigénye eltúlzott, ezért annak mérséklését kérte arra az esetre, ha a fellebbezésének helyt adna a Kúria.

Az alperes észrevétele

[26] Az alperes a felperes fellebbezésére tett észrevételében kérte, hogy a Kúria hagyja helyben az elsőfokú bíróság végzését és marasztalja a felperest a jogtanácsosi munkadíj alapján számított 186.500 forint elsőfokú, továbbá 93.250 forint másodfokú perköltségben.

[27] Álláspontja szerint nincs ténybeli, sem jogszabályi alapja annak a felperesi álláspontnak, hogy a Kp. 134. § (3) bekezdése szerinti kilencven napos határidőt a fizetési meghagyásos eljárásban hozott ellentmondásról szóló végzés közlésétől kell számítani. A felperesnek lehetősége volt a fizetési meghagyásos eljárásban érvényesítenie a követelését – hiszen a fizetési meghagyás hatálya azonos a keresetlevéllel –, azonban a Kp. 134. § (3) bekezdése szerinti kilencven napos határidőben kellett volna azt is előterjesztenie.

[28] Véleménye szerint legkésőbb a tanulmányi szerződés felmondáskor, 2020. május 22-én tudatában volt annak a felperes, hogy igénye keletkezett, hiszen erről tájékoztatta is az alperest. Ehhez képest a felperes sokszorosan elmulasztotta a kilencven napos határidőt, tekintve, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelmét 2021. szeptember 13-án nyújtotta be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése részben megalapozott az alábbiak szerint.

[30] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezések és az észrevételek keretei között bírálta felül, és a felperes fellebbezése vonatkozásában azt vizsgálta, hogy fennállt-e az elsőfokú bíróság által észlelt pergátló akadály.

[31] Tekintettel arra, hogy a felperes, azaz közigazgatási szerv indított marasztalásra irányuló pert a hivatásos állomány volt tagjával szemben, arra a Kp. XXIII. fejezetén belül elhelyezett, a nem közigazgatási szerv ellen indított per további különös szabályait kellett alkalmazni. A Kp. 134. § (3) bekezdése a perindítás speciális szabályaként rögzíti, hogy – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a keresetlevelet a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított kilencven napon belül kell a bíróságnál benyújtani.

[32] A Hszt. a rendvédelmi szerv igényérvényesítéséről, a szolgálati panaszról és szolgálati jogvitáról szóló XXIV. fejezetében a bíróság előtti jogvita körében – amint arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt is – mindössze annyit tartalmaz, hogy a szolgálati viszonyral kapcsolatos igényével a rendvédelmi szerv közvetlenül a bírósághoz fordulhat, ha a törvény a rendvédelmi szervben belüli eljárásról nem rendelkezik [Hszt. 270. § (2) bekezdése].

[33] Ebből következően a Hszt.-ben nincs a Kp. 134. § (3) bekezdésétől eltérő rendelkezés. Nem tekinthető ilyennek a Hszt. 11. § (1) bekezdésében meghatározott hároméves elévülési idő, mivel a keresetindítási és az elévülési határidő jogi természete egymástól különbözik, eltérő azok elmulasztásának kimenthetősége, a kezdő időpontjuk, és a be nem tartásukhoz fűzött eljárásjogi következmény is. A Kúria hasonló tárgykörben hozott

döntéseiben részletesen kifejtette az elévülési és a keresetindítási határidő közötti különbséget; az elévülés a bíróság előtti igényérvényesítés végső határidejét, míg a Kp. 134. § (3) bekezdése szerinti keresetindítási határidő a keresetlevél bírósághoz történő benyújtásának határidejét határozza meg (Kúria Kpkf.VII.40.182/2020/3., Kf.III.39.482/2021/5., Kf.VII.40.518/2021/3.). Erre figyelemmel a felperes a keresetét a Kp. 134. § (3) bekezdésében meghatározott kógens szabály alapján a perben érvényesített igényt megalapozó tényről, körülményről való tudomásszerzés időpontjától számított kilencven napon belül nyújthatta be a bíróságra.

[34] A tudomásszerzés időpontját vizsgálva a Kúria a per irataiból megállapította, hogy a felperes már az alperes szolgálati jogviszonyának 2019. augusztus 5-i megszüntetését követően kiadott, 2019. december 10-én kelt fizetési felszólításkor ismeretében volt annak, hogy az alperessel szemben 7.460.625 forint visszafizetésére vonatkozó igénye áll fenn. A tanulmányi szerződés azonnali hatályú felmondásakor, 2020. május 22-én a felperes ismételt felszólította az alperest a pénztartozás megfizetésére, ebből következően a felperesnek legkésőbb ekkor tudomása volt a perben érvényesített igényt megalapozó tényről. Ennek ellenére a felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét 2021. szeptember 13-án, a keresetet tartalmazó iratot pedig – amely igazolási kérelmet nem tartalmazott – 2021. október 19-én, jóval a Kp. 134. § (3) bekezdésében rögzített kilencven napos keresetindítási határidőn túl terjesztette elő.

[35] A Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztja, és igazolási kérelmet nem terjeszt elő, vagy azt a bíróság elutasítja. A Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a Kp. 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy helyesen döntött az elsőfokú bíróság az eljárás megszüntetéséről.

[36] A Kúria nem tartotta indokoltnak az Alkotmánybíróság Abtv. 25. § (1) bekezdése szerinti eljárásának kezdeményezését.

[37] A Kp. 134. § (3) bekezdésének alaptörvény-ellenessége körében a felperes egyfelől arra hivatkozott, hogy a fizetési meghagyásos eljárásra és a közigazgatási szerv által indított marasztalási perekre vonatkozó keresetindítási határidő szabályozása ellentétben áll egymással. E körben kiemeli a Kúria, hogy a felperes – választása szerint – a Hszt. 270. § (2) bekezdése alapján a bíróság előtt keresetlevél benyújtásával vagy az Fmhtv. 3. § (2) bekezdés b) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján fizetési meghagyással is érvényesíthette a visszafizetésre irányuló igényét. Marasztalási perek esetén a Kp. sem zárja ki a fizetési meghagyás útján történő igényérvényesítés megindítását; a Kp. 131. § (7) bekezdése az így indult perekre a Pp. alkalmazását írja elő. A Pp. 256. § (1) bekezdése alapján a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésének ugyanaz a hatálya, mint a keresetlevél előterjesztésének. Ebből következően tehát az igény fizetési meghagyással történő érvényesítése esetében is a Kp. 134. § (3) bekezdésben rögzített kilencven napos határidőn belül kell a kibocsátás iránti kérelmet előterjeszteni. A Kúria álláspontja szerint a fentiekre tekintettel nem áll fenn alaptörvény-ellenesség a Kp. 134. § (3) bekezdése vonatkozásában, mert a szabályozás – a Jat. 2. § (1) bekezdésének megfelelően – egyértelmű, továbbá nem sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített alapvető jogokat, így a hivatkozott Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.

[38] A felperes másfelől azért állította a Kp. 134. § (3) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, mert álláspontja szerint a rendelkezés kizárólag a közigazgatási szervet korlátozza a perindítási határidő tekintetében, holott a jogvita tárgya a két egyenrangú fél polgári és nem közigazgatási jogi alapon keletkezett tanulmányi szerződéséből eredő megfizetési kötelezettség. A Kúria utal a Kp. miniszteri indokolásában foglaltakra, amely

szerint a Kp. XXIII. fejezetében a felcserélődött perbeli pozíciók miatt speciális szabályokat kellett megállapítani, így a keresetindítási határidőt is külön volt szükséges rendezni. Utal továbbá arra is a Kúria, hogy a Hszt. több tekintetben, valamint a Kp. 39. § (1) bekezdése a hivatásos állomány tagja vonatkozásában is megállapít keresetindítási határidőt. A Kúria a fentiek alapján sem észlelte ezért a Kp. 134. § (3) bekezdésének alaptörvény-ellenességét.

[39] Az alperes fellebbezésében kifejtettekkel a Kúria egyetértett abban a körben, hogy a perköltség összegének megállapításakor elsősorban nem a beadványok terjedelmét, hanem az azokban tükröződő jogi munka alaposságát kell vizsgálni. Az eljáró jogi képviselők minden perben felelősek az általuk képviselt nevében tett nyilatkozatokért, ez a felelősség a pertárgy értékével is arányban áll. Az elsőfokú bíróság az alperes perköltségét a pertárgyérték 0,32%-ában állapította meg, amely az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott 5%-os mértéknél jelentősen kisebb, még a 3. § (6) bekezdésének alkalmazása esetében is aránytalanul alacsony összegnek minősül a magas pertárgyértékű ügy képviseletével együtt járó felelősség mértékéhez képest.

[40] Ugyanakkor jelentőséget tulajdonított a Kúria annak is, hogy a korábban folyamatban volt – a jelen per tárgyhöz hasonló – ügyekben az alperes már kidolgozta azt a szakmai álláspontját, amelyet a jelen perben is előadott. További perköltségcsökkentő körülményként vette figyelembe a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben nem tartott tárgyalást, és az eljárást annak korai szakaszában szüntette meg [Pp. 85. § (1) bekezdése].

[41] Ezeket a körülményeket együttesen értékelve a Kúria az alperes fellebbezésének részben helyt adott, és az alperes elsőfokú perköltségét – az IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdését alkalmazva – 80.000 forintra emelte fel.

[42] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú végzést a perköltségre vonatkozó rendelkezés tekintetében – a Kp. 114. § (2) bekezdése alapján – megváltoztatta, egyebekben azt – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

A döntés rövid tartalma

[43] *A rendvédelmi szerv a hivatásos állomány volt tagjával szemben a Kp. 134. § (3) bekezdésében meghatározott kilencven napos keresetindítási határidőn belül fordulhat a bírósághoz.*

Záró rész

[44] A felperes pervesztességére tekintettel a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli. A Kúria az alperes részleges pernyertességére tekintettel a felperest kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére, amelynek összegét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján – a fellebbezéssel érintett pertárgyérték és a jogi képviselő által kifejtett munkával IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint – arányosan állapította meg.

[45] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[46] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[47] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. május 4.

Dr. Suba Ildikó s. k. tanácselnök, Dr. Bérces Nóra s. k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s. k. bíró